

MONITOR

Na R. P. 1773.

Nro: XXVI.

Dnia 31. Marca

*Sape stylum veritas: iterum quæ digna legi sint
Scripturus: neque te ut miretur turba labores
Contentus paucis Lectoribus.*

Hor: I. Serm: 10.

Często Styl zwracay: by godne czytania
Y raz y drugi były tve pisania;
Niedbay żeby cię motłoch wienczył chwałą,
Ciesząc się liczbą Czytelników małą.

Mci Panie MONITOR.

Ponieważ już Imię Stylskich za-
szczyciłeś W. M. Pan honorem
mieszczenia się w Pismach Iego: da-
jąc w nich miejsce memu Listowi:

B b

pospie-

pośpieszam się więc y ia z uiszczeniem przyrzeczoney W. M. Panu dalszey Korrespondencyi: którą proszę mieć za znak gotowości w służeńiu W.M. P.

Nie myślę ia mięszać nigdy w listy moje innych Materyi, procz tych które się tyczą *Stylu* czyli sposobu mówienia y pisania: Wszakże wszystkie moje myśli y zdania zupełnie pod wysoki rozsądek W. M. Pana poddaię: abyś w nich poprawiał co zechcesz, iako ten, który masz Prawo poprawiać co tylko widzisz zdroźnego, nie umiejąc podchlebiać nikomu.

Zdaie mi się że się teraz Oyczyzna odradza tak w innych rzeczach nabywając poleru, iako też osobliwie w sposobie gładkiey y piękney wymowy: *Makaronizmy* nie są iuż więcey okrasą mow, iak bywały przed tym: owe też Style nadęte, które pierwey miane były za specyał, iuż teraz nie mają ceny

ny między Statystami, ktorzy na sen-
 fach nie na słowach mądrość zasa-
 dzają. Atoli iednak widziemy że
 ieszcze wielu piszących czynią iakieś
Spampanaty z pism swoich, to jest na-
 dziewają swoje *Ramoty* takimi pery-
 odami, że ledwo się na papierze osta-
 ją: tylko czasem tego czekać, żeby
 litery wzięwszy w się Duszę albo
 skakały ieszcze po Arkuszu, albo z
 tym poszły w tykwy który ie czyta.
 Trafia się owo nie raz czytać listy,
 w ktorych wyrazy dziwotworne, po-
 dobieństwa zaś niepodobne: Albo
 owe Opisy zwłaszcza Wierszami uło-
 żone, w ktorych to czasem przedęci
 nazbyt duchem Apollina y upoieni
 zbytne pieśczołami Muz Helikoń-
 skich *Pseudo-Poetowie*, gdy wpadną
 w Słońce albo gwiazdy, to iusz le-
 dwie w piętnastym wierszu wycie-
 mnią się z iasności: Ieżli zaś wpro-
 wadzą w swoje wiersze ogrod, to tam
 y Roże y Lilie y Partery y Cypryfy y
 Cedry

Cedry, aż samego ledwie nie Czofoku tych opisow nawąchamy się: Ieżeli znowu wezmą przywodzić przykłady, to tam y Gaduła ſtanie się *Cyceronem*, y *Seneka* Zołnierzem: y *Alexander* Arcykapłanem: y *Sardanapal* Filozofem &c. Aleć z łaski Bożey iak rzadko iuż u nas widzieć takie Style: tak ieżeli ſą ieſzcze iakie, to pewnie podłey bardzo iakowey Osobki ſą płodem; Iuż bowiem naſz wiek à zwłaſzcza zacni y uczciwi ludzie doſyć wypolerowali dowcipy że się tego uſtrzedz mogą. Zdaie mi się poſtaremum Mci Panie Monitorze, że ſiła ieſzcze trzeba do doſkonałości Styłu: Jeżelibyś W. M. Pan ſądził za rzecz pożyteczną podać *Publico* te, ktorych W. M. Panu komunikuję, myśli moie o tey Materyi, miałbym to ſobie za wielki honor y ukontentowanie.

Z kąd właſnie to ſłowo *Styl* uroſto, rożne o tym czytałem y ſłyſzałem zdania.

zдания. I lubo wiem że to W. M. Panu wszystko dobrze wiadomo, atoli iednak mniemam, że nie wzgardzisz wyrazem mego o tym zdania y wypisem mniemań, ktore powziąłem z opisow Książ y ludzi w Erudycyi kochających się. Czy to pióro czy też język czyi pięknie co wyrazi, zwykło się więc mawiać *pięknym to stylem napisano: dobrym stylem On mawia*, albo też *trudny to styl do zrozumienia*. Jednym słowem cokolwiek mowiemy, piszemy lub czytamy, pospolicie te wyrażenia Stylem nazywamy. Coby tego było przyczyną? y czy to słowo *Styl* zgodne jest do nazywania Pism y rozumu płodow? różnie się mowić o tym może. Ia iednak twierdżę, że to słowo *Styl* ma swoje nazwisko od starożytności, y że kłaść się może z naydawnieyszemi słowy na świecie. *Stylus* albowiem, w naszym języku znaczy *pręt stalowy* albo *spila* ktorey używają do rysowania na blasze: Starożytni

rożytni tedy ludzie nie mając ieszcze w używaniu inkauustu, ani pior zarzynanych takim sposobem iak teraz, nie na papierze piorem ale tym żelaznym Stylem na pewnych *Pugilares* nazwanych, ołowianych, lub drewnianych wołkiem naprowadzonych, tabliczkach pisywali Księgi y listy: iako o tym y w Historii Rzymskiej y Księgach Joba znajdujemy świadectwa. Od tey Szpilki więc którą ryfowali litery, wynalazki y sposoby pismienne Styl za nazwisko swoje mieć poczęły: co też y po dziś dzień w używaniu iest ieszcze. Słuszniey iednak, teraz sądziłbym to, co się pisze nazywać nie *Stylem* lecz *Piorem*: Y raczey mowić teraz *Pięknym to piorem napisano*: albo *dobrego to piora Księga*: à niżeli *pięknym* albo *dobrym Stylem*: ponieważ teraz zaniechał Swiat *Stylu*, à piora używa.

Z tym

Z tym wszystkim nazwijmy to iak chcemy, nic przecie to nie polepszy naszego sposobu mowienia y pisania, gdy odmieniwszy Instrument do pisania, ktorego używali Starzy, porzucimy y wszystkie pisma mądrą y gładką wymową, czy to od Starych czy od Młodych ale uczonych ludzi ułożone.

Mniemam Przechacny Monitorze iż mi tego nie zprzeczysz zdania, że czytanie Książ tak jest potrzebne do gładkiej wymowy, iak jest potrzebne syllabizowanie do dobrego czytania: leżeli zaś ktorzy Autorowie są godni czytania, to zapewne tylko ci, ktorzy teraz pięknie piszą, naśladowując Starych ktorych pisma pilnie czytali y dobrze zważali. Można mowić że nic więcej teraz nie mamy w wymowie y Stylu nad dawnych; Tamtym przyrodzony y
własny

własny ich z rozsądkiem dowcip był
 Mistrzem pisania: My zaś co naśla-
 duiemy, to umiemy: tak dalece że
 się rzecz może, Iż najmędrsze tera-
 źniejszyego wieku pisma: są nie wię-
 cey tylko sztuczne potrafienia da-
 wnych y niby Kopia w inszey bar-
 wie dawnego Oryginału. Jaśniej się
 wyexplikuję przyszłą Poczta: teraz
 mam honor pisać się W. M. Pana

Nayniższym flugą.

A. Stylski.

